

konservative Folkeparti paa den anden Side. Jeg finder ingen Anledning til at komme dybere ind herpaa, end jeg var ved den politiske Forhandling, vi havde for et Par Uger siden, idet jeg fuldkommen kan henvide til mine da fremsatte Udtalelser. Det er en given Ting, at Regeringen nu som før maa arbejde paa Grundlag af sit Program, og dens Program er Venstres Program. Det er ligeledes givet, at Regeringen nu som før maa respektere den Linie, som af Vælgerne blev lagt i 1920. Saa længe det overhovedet er muligt at følge denne Linie, maa og skal den respekteres af Regeringen og Venstre. Den Tale, der er ført om Haandfæstninger fra Regeringens og Venstres Side overfor det konservative Folkeparti, har intet paa sig. Derimod har det meget paa sig, at vi selvfølgelig vil lede det politiske Arbejde under Hensyntagen til det forstaaende Samarbejde, som hidtil har fundet Sted, og fremdeles finder Sted mellem det konservative Folkeparti og os. Dette Samarbejde har været frugtbringende, tør jeg nok sige; man behøver blot at se paa Resultaterne af sidste Samlings Lovgivningsarbejde for at se, hvor meget der, uden at noget af Partiernes behøver at fravige sine principielle Opfattelser, kan naas ved et fornuftigt Samarbejde paa lige Fod og under gensidig Hensyntagen til hinanden. Et saadant Samarbejde vil blive fortsat fra Regeringens Side i den Tid, der kommer.

Udenrigsministeren (Cold): I den Dagsorden, som dette høje Ting vedtog den 19. Oktober under Henviisning til Statsministerens Programudtalelser, blev der udtalt fuld Forvisning om, at Ministeriet agtede at føre en nationalt værdig Politik. De Sætninger i Programudtalelsen, der særlig hentydedes til, vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse have Lov til at oplæse: „I de nationale og udenrigspolitiske Spørgsmaal vil Regeringen følge ganske den samme Linie, som i de foregaaende Aar er fulgt. Den trufne Ordning af Grænsespørgsmaalet maa fuldt ud respekteres, og den frisindede og til begge Sider retfærdige Ordning af Sprog- og Nationalitetsforholdene i de sønderjydske Landsdele maa opretholdes og styrkes, ligesom vi vedblivende vil støtte Bestræbelserne for dansk Sprogs og Kulturs Bevarelse hos de Danske Syd for Grænsen.“ Idet jeg fuldt ud træder ind for den hidtil fulgte Politik paa denne Linie, kan jeg udtale min Glæde over den Anerkendelse og

Tilslutning, som denne Politik har fundet fra saa mange Sider i denne Sal og ogsaa i Pressen; og i den Omstændighed, at denne Anerkendelse i Virkeligheden er givet fra alle Partier, ser jeg et lykkeligt Udtryk for, at denne Sag i det hele er i Færd med at løfte sig over Partiernes.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt har ogsaa gjort Regeringen Indrømmelser i Anledning af den Politik, der hidtil er ført. Det ærede Medlem har erkendt, at Regeringen og dens Politik i visse Henseender byder bedre Forhold for de nationale Mindretal her end andre Steder. Det er jo sikkert ogsaa uomstødeligt, at ingen Stat byder sine nationale Mindretal bedre Forhold end den danske, og de danske Love indeholder saadanne Goder for de nationale Mindretal, at de i Virkeligheden stiller dem betydeligt bedre end Mindretallene andre Steder.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt indrømmer os den samme Ret til Syd for Grænsen at styrke og værne dansk Aands- og Kulturliv, som han fordrer for sig selv og sine Venner Nord for Grænsen. Jeg hilser denne Udtalelse med Glæde, thi hvis denne Betragtning føres ud i Livet og bliver til Virkelighed, er der derigennem dannet det bedste Grundlag for, at de nationale Brydninger, som vel er uundgaelige, kan blive det, som sikkert alle her og de fleste paa begge Sider af Grænsen ønsker: en fri aandelig Kamp med gensidig Respekt for hinandens Standpunkt og Følelser.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann har i Relation til uheldige Forhold i den tyske Presse, hvor der er omtalt Forhold mellem Danmark og Tyskland, henvist til den nationale Værdighed og spurgt mig, om jeg mente, at Udenrigsministeriet sad inde med Midler til at dæmme op for sligt. Det er jo ikke alene i den tyske Presse, den Slags ubehagelige Ting har fundet Sted, det er ogsaa i Pressen rundt omkring i andre Lande, og jeg vil derfor gerne i Korthed behandle Spørgsmaalet i dets Almindelighed. Det danske Udenrigsministerium og dets Repræsentanter i Udlandet har altid i allerhøjeste Grad Opmærksomheden henvendt paa alt, hvad der foregaar i Udlandet, og paa at retlede den offentlige Mening rundt omkring, saa vidt som det staar i deres Magt. Et stort Arbejde er udført i den Henseende, og jeg kan kun sige, at det danske Udenrigsministeriums Presseorgan har ydet os den bedste Støtte. Men selvfølgelig vilde det være en Illusion at tro, at man fuldstæn-